

И кола-тъ докарахъ
С' два бѣли волови.
Натварихъ що имахъ
И Добря качихъ
На тръгванье ся черпохъ
И благославяхъ.
Ненчо ни щя на кола-тъ,
Отъ село, да сѣдни;
Той помоли дружинъ-тъ
С' тѣхъ пѣшки да тръгне.
— „Ако видѣхъ, чи умалѣхъ,
„Мож' да ся покачѣхъ,
„Нѣ за сега, колко могъхъ,
„Съсь вази ще крачѣхъ.
Дѣдо Димо, дѣдо Злати
Сичко приготвихъ:
Двѣ, три топли, прѣсни пити
И сирѣнье дадохъ.
Напълнихъ двѣ бѣклици
С' вино и ракиѣхъ,
Испратихъ ги, кѣтъ пѣтници
С' кола безъ кириѣхъ.
Простихъ ся, цѣлувахъ
На стари-тъ рѣцѣ;
За вижданье говорихъ
И за добри срѣщи.

XLIX.

Ненчо влѣзи у кѣщъ-тъ
Рѣкѣ да цѣлува,
А, пѣкъ, Дешка в' градинкѣ-тъ,
Киткѣ да накичва.
Приведи ся и цѣлуна
Рѣкѣ дѣду Диму
Дѣдо Димо му пришепна:
„Мой си ты роднино...
„Моя Дешка тя обыча,
„И азъ тя обычамъ....